

nen, rigtigt hørt, at statsministeren ikke vil have en folkeafstemning, hvis en ny traktat giver flertalsafgørelse på det sociale område, fordi der ikke deri ligger suverænitetssafgivelse i grundlovens forstand? Altså helt firkantet: Er det statsministerens konklusion? Og hvis vi får en folkeafstemning alligevel, så vil det i givet fald være, fordi der er suverænitetssafgivelse på andre områder, men en flertalsafgørelse på det sociale område vil i sig selv ikke medføre folkeafstemning efter statsministerens opfattelse. Ja eller nej?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Ja, jeg tror nu nok, at der i Maastrichtsituationen i 1992, hvis jeg husker ret, var en situation, hvor der forelå en § 20-situation, altså der lå et juridisk notat, og der lå en juridisk vurdering, som sagde: Her er tale om afgivelse af suverænitet, derfor skal vi have folkeafstemningen.

Jeg mindes kun, at vi siden 1972 kun har haft én folkeafstemning, hvor der i grundlovsmæssig forstand ikke var tale om suverænitetssafgivelse, og det var den, vi havde om pakken i 1986, hvor min forgænger gennemførte en vejledende folkeafstemning. Og det må jeg sige, det tror jeg ikke er en god idé, fordi det giver en række, synes jeg, også parlamentariske principielle problemer i relation til grundloven.

Grundloven siger jo, vi har et repræsentativt folkestyre i landet, vi vælger medlemmer af Folketinget, som har et særligt ansvar, som det er defineret i grundloven, og Folketingets medlemmer lovgiver for landet og påtager sig dermed også det ansvar, der skal til i den henseende. Derfor har vi en grundlov, derfor har vi grundlovens § 20, og derfor har vi den meget naturlige arbejdsdeling i det danske folkestyre mellem folketingsmedlemmerne med deres ansvar på den ene side og folkeafstemningerne på den anden side. Og jeg mener af principielle grunde, vil jeg sige til hr. Holger K. Nielsen og også til hr. Keld Albrechtsen, at det bør være sådan.

Til spørgsmålet, der i øvrigt blev stillet, synes jeg som sagt, at vi skal tage en debat om den kommende regeringskonference, også meget gerne om de yderst relevante spørgsmål, som er blevet stillet her på det sociale område.

Og jeg vil sige til hr. Thulesen Dahl: Sådan kan man naturligvis ikke udlægge mig; det kan man sjældent, når hr. Thulesen Dahl prøver at udlægge mig, for det er som regel fordrejet eller forkert. Så i stedet for, at vi nu polemiserer i

dag, vil jeg foreslå, at vi som sagt inden så længe tog os tid til sådan en debat.

Formanden:

Når det medlem, der har stillet et spørgsmål, har opbrugt sin taletid, er vores regler sådan, at så anses spørgsmålet som afsluttet. Derfor er spørgsmål 1 hermed afsluttet.

Spm nr. S 1874

2) Til statsministeren af:

Frank Dahlgaard (UP):

»Er det efter regeringens opfattelse et rent tilfælde, at de små vesteuropæiske lande uden for euroen – Danmark, Sverige, Norge, Island og Schweiz – alle har en højere levedof og en lavere arbejdsløshed end de store eurolande?«

Skriftlig begrundelse

Mens de store eurolande – Tyskland, Frankrig, Italien og Spanien – alle har en arbejdsløshed på omkring 10 pct. eller derover, er ledigheden i Danmark nede under 5 pct.; mens den i Norge, Island og Schweiz ligger på 2-3 pct. I Sverige er ledigheden på 6-7 pct. Alle disse små lande har deres egne valutaer, som tilsyneladende ikke har været nogen hindring for en vellykket beskæftigelsespolitik – tværtimod.

Samtidig har de anførte små lande uden for euroen en højere levedof målt ved f.eks. BNP pr. indbygger. Velstanden og trygheden er således større i de små lande uden for euroen end i euro-området.

Frank Dahlgaard (UP):

Statsministeren og hans regeringspartier argumenterer i høj grad om euroen ud fra økonomiske faktorer. Men hvad er egentlig problemet dér for Danmark? Danmark har jo en arbejdsløshed, som er omkring 4-4½ pct. De andre lande, små lande, som er uden for euroen, Schweiz, Island, Norge og Sverige, har også arbejdsløshedsprocenter – Schweiz f.eks. – som er på det halve af, hvad de er i de store lande, Frankrig, Tyskland, Italien og Spanien. Og samtidig har de nævnte små lande uden for euroen en højere levedof, en højere realløn, og det er grunden til spørgsmålet: Mener statsministeren, at det er et rent tilfælde, at de små lande uden for klarer sig bedre end de store lande inden for?